

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۸/۲۶

عبدالغفور لېوال

هویت، فرهنگ او سیاست

«زه څه یم؟» دا په پیل کې یوه فیلسوفیکه پوښتنه ده، چې ښایي هر انسان یې د ځان پېژندنې د شعوري فعالیت په پیل کې له ځانه وپوښتي. د دې پوښتنې بله برخه دا ده چې «زه څوک یم؟» او که دا پوښتنه ټولیزه شي، نو ښایي یوشمېر وګړي وپوښتي چې «موږ څوک یو؟» وګړنی او ټولیز هویت له همدغو پوښتنو راولاړیږي چې له ځانه سره د ټولنیز عمل غبرګون هم لري. هویت څنگه د سیاستونو او ان ویرې په اېزارو بدلېږي؟ د هویت بحران او له بحرانه زیږېدلي هویتونه څه دي؟

مونټسکیو په روح القوانين کې لیکي:

«استبدادي واکمني پر ډار ولاړه ده، ناپوهو او پرېوتلیو ولسونو ته ډېر قوانین په کار نهدی، هلته باید هرڅه پر دوه یا درې زرو فکرونو ولاړ وي، هلته نویو فکرونو ته اړتیا نهشته. کله چې تاسو یو څاروی روزئ نو دې ته مو پام وي، چې بل څوک دغه څاروی له تاسو نه ورځپل نهکړي، څاروی باید خپل خاوند وپېژني او چلند یې بدل نهشي. بس دوه درې حرکتونه د هغه په مغزو کې دا هرڅه کېږي او بس خلاص.»

مونټسکیو ښایي یو له هغو څو ټولنپوهانو وي، چې په سیاست کې د ډار او ډارچونې د اغېزو په اړه ډېر بحث کوي. د سیاستوالو د یوې کړۍ له خوا څنگه د ډار سیاست ښه مومي؟ او د دې لپاره چې خلک تابع کړي، هغوی ډاروي. ډار د دې لپاره نه، چې څوک قوانین مات نهکړي او یا ټولنیز نظم ګډوډ نهشي کړای. دا ښایي له قدرت څخه د استفادې مشروع لاره وګڼل شي، چې حاکمیت یا یو سیاسي بنسټ خلک له قانون ماتوونې او د ټولنیز نظم له ګډوډۍ څخه وډار کړي. پولیس، محاکم، جزا او زندان د همداسې قانوني ډار وسایل دي، مګر دلته د بحث وړ موضوع له ډار څخه سیاسي استفاده ده. یو شخص، ډله، یا حاکمیت خلک د دې لپاره ډاروي چې د دوی واک ونهمنګوي او دوی د همدې ډارچونې په مرسته خپلې ظالمانه واکمنۍ ته دوام ورکړي. استبداد دقیقاً همدلته رامنځته کیږي. د ډار سرچینې څه دي؟ او څنگه د واک، ګټې او سیاستلو لپاره کارول کیږي؟ د ډار سرچینې کېدلای شي عقیده، هویت، ګټې، ملکیتونه، طبقاتي ویشونه، حیثیتي حریم او نورڅه وي. ډېرځله په تاریخ کې هویتي ارزښتونه په سیاستونو کې د وېرې په اسبابو بدلېږي. ځینې سیاستوال یا واکمن د خلکو یوه برخه په دې نامه د ځان تابع کوي، چې ګواکې د هغوی د هویتي ارزښتونو دفاع کوي او که دې نه وي، نو خلک به خپل هویت وبایلې. دا هویت کېدای شي قومي، ژبني، سیمه ییز، مذهبي یا ان طبقاتي، ګوندي او صنفی وي.

په دې روستیو کې په همدې اړه، د ښاغلي ډاکټر جاوید قایم په قلم په پښتو ژبه، د یوې مقالې په یوه برخه کې لولو:

«د هویت په نامه د وېروني د سیاست په یوه پړاو کې خلکو ته دا احساس ورکول کېږي چې د دوی هویت تر اوږدې مودې راهیسې د ظلم، تبعیض او یا توطیې قرباني دی. که څه هم ځینې تاریخي شکایتونه ممکن ریښتیا وي، خو سیاستوال ډېری وخت دغه احساس تر واقعي اندازې لوی او دوامداره انځوروي، ځکه د قرباني احساس د خلکو د بسیج لپاره قوي عاطفي سرچینه ده.»

د هویتونو جنګول، یا له هویتونو څخه د سیاسي اېزارو په توګه ناوړه استفاده څومره ګواښمنه ده؟ دا مهمه پوښتنه ده. د دې برخې څېړونکي په دې باور دي، چې که یو شخص، ډله، ګوند او ان حاکمیت وغواړي د خپلو ګټو او قدرت ساتلو لپاره د خلکو ترمنځ پر هویتي مسایلو شخړو او جګړو ته لمن ووهي، داسې سیاستونه دملتونو د یووالي او مختګ

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خبر و لولی

بنسټونه لړزولې او هېوادونه د ویش له گواښ سره مخامخ کولای شي، بدي یې دا ده چې هېڅ هویتي مجموعه به خپلواکه او هوسا نه شي، بلکې یوازې د داسې سیاستلوېو مسئولین به له خړو اوبو څخه ماهیان نیسي.

د هویتي ارزښتونو د پاللو لپاره فرهنګي هڅې ګټورې دي، د قومونو، ملتونو یا نورو هویتي مجموعو د هویت ځلولو لپاره نورې لارې شته، چې ښايي د دغو مجموعو د ویښتیا او روښانتیا لامل شي او خلک د خپل سیاسي برخلیک د ټاکنې توانمندی زیاته کړای شي، نه دا چې د هغوی پر هویتي ارزښتونو سیاسي تجارت وشي.